

Nr 368.

Av herr **Andersson** i Stockholm, om förhöjning av till förre arbetaren vid flottans varv i Karlskrona Fritiof Johansson utgående livränta.

Vid flottans varv i Karlskrona blev den 25 januari 1916 en arbetare, nr 896 Fritiof Johansson, skadad så att han förlorade synen på vänstra ögat. Han slutade därefter sin anställning vid varvet. Efter därom gjord framställning beviljades Johansson den 8 maj 1925 en livränta av sextio kronor för den nedsättning i arbetsförmågan, som skadan medfört. Om skadan bedömts och ersättningen lämnats enligt 1916 års lag, skulle ersättningsbeloppet, även med hänsyn tagen till Johanssons ytterligt låga inkomst, blivit högre än sextio kronor. Ersättningsbeloppet motsvarar emellertid icke alls den nedsättning i arbetsförmågan och därmed de minskade inkomstmöjligheter, varunder Johansson lider. Om ersättningen skulle ha beräknats på grundval av den inkomst, som nu tillkommer en hantlangare å den ort, där skadan inträffade, skulle densamma säkerligen uppgått till omkring 480 kronor pr år. Detta är den ekonomiska förlust Johansson enligt nu gällande lag beräknas lida på grund av olycksfallet, i verkligheten är förlusten givetvis större.

Med hänsyn därtill, och då staten rimligen måste anses skyldig att hålla den i någon mån skadelös, som råkar ut för olycksfall i statens tjänst, får jag härmed hemställa,

att riksdagen måtte besluta att såsom förhöjning av den nu till f. d. arbetaren vid flottans varv i Karlskrona Fritiof Johansson utgående livräntan bevilja ett årligt belopp av 260 kronor, så att det sammanlagda beloppet sålunda må utgå med 320 kronor årligen.

Erforderliga handlingar för styrkande av här lämnade uppgifter överlämnas till utskottet.

Stockholm den 22 januari 1932.

Edoff Andersson.

